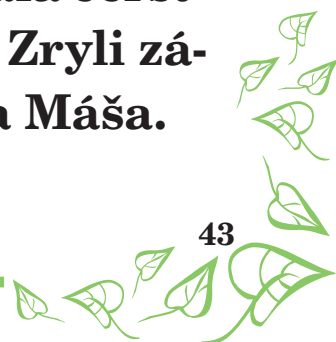

ZAJÍC ZAHRADNÍKEM

Náš hodný medvěd dříve pracoval v cirkuse a byl skvělý artista. Ale teď žije v lese, chodí na ryby, vaří marmeládu, chová včely a pěstuje zeleninu. Jednou si řekl, že by mu chutnala čerstvá mrkvička. Zajíc mu s radostí pomohl. Zryli záhon a zaselí mrkev. Najednou se objevila Máša.

„Neletěl tady motýl?“ zeptala se jen tak mimochodem, a jakmile spatřila motýla, rozběhla se za ním. Ale medvěd ani zajíc se o ni nestarali. Pleli, zalévali, protrhávali. Mrkev rostla a mohutněla. Zajíc už se nemohl dočkat, až sklídí úrodu a zakousne se do čerstvé mrkvičky. Vzal si pravítko a začal mrkev přeměřovat, jestli už je dost veliká.

Jenže medvěd mu vysvětlil, že nechce vypěstovat obyčejnou mrkev, ale obrovskou, velikanánánskou mrkev, za kterou získá medaili.

Zajíc popadl nejbližší nať, ale medvěd byl ve střehu, chytil ho za uši... a mrkev se ocitla v tlapách mazaného zajíce. A taky že ji hned slupnul. Medvěd podal zajícovi konvičku, ale ten zavrtěl hlavou – už nechtěl pomáhat.

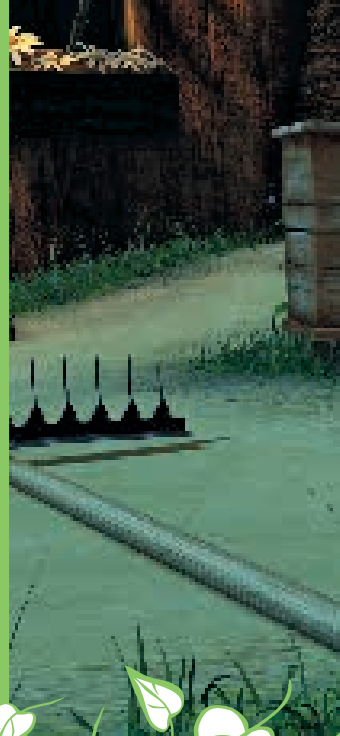
A tak medvěd vystrčil zajíce za vrátka. Tu se však zajíc rozzlobil doopravdy. Vždyť pomáhal s pěstováním mrkve, a teď mu ani nedají ochutnat! Vysílal zpoza vrátek na medvěda zlostné pohledy, ale medvěd si ho nevšímal a dál se staral o záhon.

Nastala noc. Byl čas jít spát. Medvěd byl po celém dni unavený a usnul jako špalek. Zdál se mu sen: vypěstoval velikanánanské mrkve a procházel se mezi nimi jako mezi stromy v lese. Ale najednou někdo začal mrkev vytrhávat. Medvěd spatřil ohromného zajíce – a vtom se probudil.

Vyděšený medvěd vyskočil z postele, hnal se k oknu a uviděl zajíce, jak škube ze záhonu mrkev. Takhle přijde o celou úrodu! Medvěd vyběhl na dvůr, zahnal zajíce a šel si znovu lehnout.

**Ale zajíc byl mazaný a medvě-
da se nebál. Počkal, až medvěd
zase usne, položil na cestičku hrá-
bě a šel znovu vytrhávat mrkev.**

Jenže vyžrát na medvěda není tak snadné! Nešel spát, ale místo toho sledoval z okna zahradu – a za chvíli uviděl mazaného zajíce, jak hospodaří na jeho záhonu. Medvěd se pustil do záchrany své mrkve. Otevřel dveře, rozběhl se – a šlápl na hrábě. BUM! Dostal přímý zásah do čela. Zajíc se schoval za plotem a medvědovi došlo,

že tuhle noc už se nevyšpí. Musí přece chránit úrodu! Vyzbrojil se hráběmi a začal obcházet zahradu. Jenže oči se mu klížily, chtělo se mu spát. Dal si rozcvičku, chodil, běhal – ale nebylo to nic platné. Dokonce si zkoušel tlapami držet víčka, ale ta se mu i tak zavírala. Nakonec se náš milý medvěd svalil na zem a usnul.

**„Neviděl jsi mého motýla?“
zaslechl najednou Mášín hlas
a probudil se. Došlo mu, že
prospal celou noc, že už je ráno
a že ho přišla navštívit. Zvedl
se a uviděl spoušť, kterou po
sobě zanechal zajíc. Všude se**